

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Módosító javaslat

Dr. Kövér László úrnak
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 94. § (1) bekezdése alapján a **munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről és törvénymódosításokról** szóló T/7415. számú törvényjavaslatához az alábbi

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

A törvényjavaslat 39. § (8) bekezdése elmarad:

[(8) A Met. 7. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. § (1) Munkaügyi bírság akkor szabható ki, ha a foglalkoztató

a) a 3. § (1) bekezdés a) pontjának a foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítéséhez szükséges jognyilatkozat alakszerűségére, a munkavállalói jogalanyisággal kapcsolatos életkori feltételekre vonatkozó, valamint a b), f), g), i), k) pontjában foglalt rendelkezéseket egy,

b) a 3. § (1) bekezdésnek az a) pontban nem említett, valamint az e) és a h) pontban foglalt rendelkezések bármelyikét több munkavállaló vonatkozásában megsérti.

(2) Nem indítható a jogsértés megállapítására és bírság kiszabására eljárás, ha a jogsértő magatartásnak a bírság kiszabására jogosult hatóság tudomására jutásától számított egy év, vagy az elkövetéstől számított három év eltelt. A hároméves határidő kezdő napja

a) az a nap, amikor a jogsértő magatartás megvalósul,

b) jogellenes állapot fenntartása esetén az a nap, amikor ez az állapot megszűnik.

(3) A munkaügyi bírság összege harmincezer forinttól tízmillió forintig terjedhet.

(4) Ha az eljárás alá vont foglalkoztatónál az ellenőrzés megkezdésekor a foglalkoztatottak száma a húsz főt nem haladja meg, a munkaügyi bírság összege harmincezer forinttól ötmillió forintig terjedhet.

(5) Természetes személy foglalkoztató által, nem egyéni vállalkozás keretében foglalkoztatott munkavállalót érintő jogsértés megállapítása esetén a munkaügyi bírság összege harmincezer forinttól egymillió forintig terjedhet.

(6) A munkaügyi bírság mértéke a (3)–(5) bekezdésben meghatározott felső korlát kétszereséig terjedhet, ha a korábbi munkaügyi ellenőrzés eredményeként meghozott, bírságot kiszabó közigazgatási határozat jogerőre emelkedésétől számított három éven belül legalább egy, a korábbival azonos jogsértés megállapítására kerül sor.

(7) A munkaügyi bírság összegének megállapításánál figyelembe kell venni különösen a jogszabály megsértésével okozott jogellenes állapot időtartamát, az okozott hátrány nagyságát, a megsértett jogszabályi előírások számát és hatását, az érintett munkavállalók számát, továbbá a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 94/A. § (1) bekezdésében meghatározott körülményeket.

(8) A 6. § (1) bekezdésében meghatározott egyéb jogkövetkezmények alkalmazása, valamint a munkaügyi bírság egyidejű kiszabása esetén egy határozatot kell hozni.”]

INDOKOLÁS

A javaslat megszünteti a bírság–kategóriák eddigi jogsértésenként és érintett munkavállalók szerinti csoportosítását, és visszatér a 2007. január 1-je előtt alkalmazott megoldáshoz, mely az egyes jogsértés–típusok között aszerint tesz megkülönböztetést, hogy azok egy, vagy több munkavállalót érintenek.

A munkaügyi szankciók eddigi gyakorlata egyáltalán nem azt mutatja, hogy ne kellene a törvényalkotónak konkrét szempontokkal segítenie a jogsértés súlyának értékelését. De ha szükség is lenne a munkaügyi szankciók újragondolására, azt érdemi indokolással, adatok és hatásvizsgálat alapján, egy normális törvényalkotás során lehet csak megtenni.

Budapest, 2012. június 4.

Dr. Szél Bernadett
LMP